

Crimes¹

By Ivan Choopa²

From the front lines of the Ukraine War.

After each assault, the Russian occupiers would take a break from two to three days for pulling up the reserves, delivering more ammunition, and picking up their stiff and wounded. The stiff often remained unclaimed. The wounded would be picked up more often than not, but not on the regular basis.

If you caught this break, it was possible to daringly fuck around in the tree lines. The key was not to get too cheeky and keep out of the enemy's line of sight. Or else.

Sometimes this moment of comfort came from our side as well. Then the silence was even scarier than hearing all those various bangs from both sides.

On just such a day, we ventured into tree line number 18 with one aim only – to steal something.

The infantry hoopla is very chaotic. Everyone is dawdling somewhere, sometimes losing equipment or belongings, and sometimes stashing stuff somewhere. According to the army tradition, everything that is not nailed to the ground and not guarded is considered free for the taking, either abandoned or lost.

Especially during retreat. Whoever is retreating gets rid of their stuff left and right. Vests, helmets, machine guns. It goes for the occupiers and for our guys alike. Disciplined soldiers don't fuck up and don't lose their stuff. Well, almost.

There are many mama's boys in the infantry. They walk, get tired – it's a whole kilometer that they need to carry their backpack, poor things – and they simply start throwing stuff out. Here is when the unknown avengers strike. The main goal is to pick

---

¹ Translated by Mariya Bahriy and Olga Korniyushyna.

² 36 years old. First lieutenant, Armed Forces of Ukraine, infantry. Born in a village near Khmelnytskyi. Spent most of my life in Kyiv. Worked here and there. Volunteered in 2014. Ended service in 2021. But who knew it would not last long? Last known job: Unity Developer. Married. Father of a small charming demon. Gamer. (Іван Чупа. 36 років. Збройні Сили України, піхота, старший лейтенант. Народився на хмельниччині. Все життя прожив в Києві. Працював то там, то сям. На війні з 2014го року. В 2021у пішов на дмб, але як виявилось відпустили побігати ненадовго. Остання цивільна робота: Unity Developer. Одружений, є дочка. Геймер)

up useful material and leave unnoticed. If someone does notice, you just pretend to be dumb and say, "Commander's order". The main thing is not to specify which commander. If they find out that you are from a different battalion or brigade, they will take offense and your battalion commander will give you shit for getting caught. And will be right in doing so.

We were coming out of the tree line. First, we launched a drone, and I taught my young Padawan how to use it. Then we went back. We came across the backpack along the way. It was just laying around next to the road. Judging by how wet it was, the backpack was there for about two days, obviously just thrown away.

«Do you need a backpack?»

«Yeap, I'm buying one after I get paid.»

«Why the fuck buy? Here it is! Take it.»

«Is that legal?»

«Of course not. Take it, I am telling you. I won't drag it for you.»

As we walked we and saw a lot of ammunition. Picked up a box of .223. We are poor people, but you who dropped it, I see, come from a rich family, since you dump ammo on the road and leave it unattended. You will not go broke if we take it.

We kept going. Some dudes came towards us. They asked – where did our guys drop their ammo? Over there, I pointed and adjusted the heavy bitch of the backpack.

We walked a little bit further and saw another backpack in the bushes. It was a fine medic's backpack. Also lost. Oi! I always wanted to have my own soft stretches.

Crimes.

A group of scouts came towards us. All were fancy, with ARs. ACOGs – I shed a tear. With night vision – I sniffed. With AN/PEQs – I wanted to cry.

I asked them: «Are you going there and there?»

«Yeap.»

«Oh. Well, call up the reserves when you get stormed. You always should when the enemy assaults. I will definitely come to aid you. There will be stuff to pick up from your bodies.»

The scouts laughed and flipped us off.

«You'll show that finger to the crow when it will be pecking you.»

We all laughed and split up. I followed them with a hungry stare. They will make it. I won't get a shit worth from those guys. And in fact, I didn't.

«Ow, look! Someone left a little grenade launcher here? – Come here, little one. Daddy will take care of you.»

«There is a machine gun and two AKs in that tree line somewhere. But we'll leave those for later.»

«Crimes.»

«Crimes.»

Stealing is bad. Bringing material to the tree line and then losing it there is even worse. We found two bottles of cognac in one of the backpacks. Some boozehound was probably howling with sadness for a long time somewhere in that tree line. Bahahaha.

UKRAINIAN TEXT

Злочини

Після кожного штурму окупанти брали паузу на 2-3 дні щоб підтягнути резерви, підвезти бк, позбирати жмурів і поранених. Жмурів забирали не завжди. Поранених частіше, але теж не завжди.

І вловивши коли цей момент наступив, можна було нахабно вошкатись посадками. Головне не нахабніти занадто сильно. І не підходити на дистанцію ураження стрілкачом. Бо можуть і розчехлить черговий засіб.

Інколи і з нашого боку наступав цей момент затишку. І тоді тиша стояла така, що було більш лячно ніж чуючи ці всі чергові ляпки з обох сторін.

І саме в цей день ми припхались в посадку номер 18. Маючи лише одну мету: щось вкрасти.

Піхотна далбайоб двіжуха дуже й дуже хаотична. Всі кудись вошкаються, щось десть пройобують і щось десть никають. По армійській традиції: все що не прибито до землі цвяхами і якщо поруч немає вартового - воно вважається непотрібним, кинутим, пройобаним.

Особливо під час відступу. Відступаючи викидають речі вліво вправо. Броніки, каски, автомати. І не важливо це окупанти чи наші. Дисципліновані ж солдати при відступі ніфіга не пролюблюють. Ну, майже 😊

Багато сонечок ходить, втомлюється (бо блядь це ж цілий кілометр рюкзака нести тра) і тупо починають викидати речі. І тут то невідомі месники і наносять свій удар. Головне - спиздити і піти непоміченими. А нать якщо помітили, врубаєш окуня і кажеш: "комбат казав тудя перенести". Головне не казати який комбат. Бо виясниться що ви з інших батальйонів/бригад і образяться. І комбат тягла дасть, що попався, і правильно зробить.

Так от. Йшли ми з посадочки. Спершу політали коптером, повчив юного падавана літати. А потім пішли назад. По дорозі натрапили на рюкзак. Він валявся попід дорозу і судячи по тому як змок - деь дні 2. Явно пройобаний.

«тобі рюкзак треба?»

«да, зп прийде куплю.»

«нахуя куплять, он бери – лежить.»

«а так можна?»

«звісно що ні. Бери кажу. Я його за тебе не пертиму.»

Пройшли далі, побачили бісову купу БК. Підняли коробку .223. Згодиться. Ми люди бідні, а ви я бачу з багатої сім'ї раз на дорозі БК вигражуєте і кидаєте без нагляду. Не обіднієте. Пройшли ще трошки. Назустріч йдуть хлопці. Кажут: а БК де наші вигражували? Тикаю пальцем - отам. Поправив наплічника (тяжке курва).

Пройшли ще трошки - знов рюкзак валяється в кущах. Непоганий такий рюкзак медика. Теж покинутий. Ех... завжди хотів свої власні м'які ноші. Хватъ

Crimes.

Назустріч йде група рексів. Касіві всі, з АРками. АКОГами сльозяться очі Ночніками. шморг шморг Анпеками плаче

Кажу «ви тудя тудя?»

«да.»

«о. Як вас штурмуватимуть, резерв викликайте. За вами я точно прийду. З вас є що знять.»

«ржуть і тикають факи»

«вороні того пальця показуватимеш, як вона тебе клювати буде.»

Пореготали і розійшлись. Я провів їх голодним поглядом. Впораються. Ніхуя мені з них не перепаде. Ніхуя й не перепало 😊

«Ой ой ой ой ой. А хто це тут кинув гранатомьотік. Йди до мене малий, татко тебе не образить.»

«Ще десь в тій посадці лежить ПКМ і 2 автомата. Але це ми лишимо на потім.»

«Crimes.»

«Crimes.»

П.С.: красти це погано. Заносити в посадку і там пройобувати – ще гірше.

В одному рюкзаку знайшли 2 пляшки кон'яку. Якесь алкосонечко певно ще довго вило в посадці. Бттттт

приблизний час (осінь-зима 2022)

Moment of stealing. Approximate time of crime (fall-winter 2022)